

Fred og Primær- sanger

Max så for
seg familien
han ville ha
en dag.

Av Lucy Stevenson Ewell
Kirkens tidsskrifter
(Basert på en sann historie)

*"Ofte føler jeg min Herres
nærhet, for her fins kjærlighet"*
(Barnas sangbok, 103).

Max vippt frem og tilbake i stolen sin. Det han likte best med Primær, var i ferd med å begynne.

"Velkommen til sangstunden", sa søster Rose. Pianoet begynte å spille. Max sang med.

Max elsket sangstunden. Men familien hans var egentlig ikke som de lykkelige familiene han sang om i Primær. Det var vanskelig hjemme.

Det var derfor Max likte Primær så godt. Han følte seg alltid elsket og trygg når han var der. Han følte fred i Primær.

"Til vår neste sang har jeg en spesiell utfordring til dere", sa søster Rose. "Mens vi synger, vil jeg at dere skal tenke på hvordan det vil være når dere er voksne og har deres egen familie."

Pianomusikken begynte igjen. Notene var myke og fredelige. Max så seg rundt i rommet. Han kunne se bilder av Jesus og tempelet som hang på veggen.

De andre barna begynte å synge. Max begynte også å synge. *Mitt hjem er alltid rikt velsignet av prestedømmets store kraft.*

Max lukket øynene og forestilte seg at han var far.

Han tenkte på å be sammen med sin fremtidige familie. Han forestilte seg å synge sanger sammen med dem, spille spill sammen og ha hjemmeaften.

Mens han sang de siste ordene, hadde Max et stort smil om munnen. *Ofte føler jeg min Herres nærhet, for her fins kjærlighet*

En dag kunne Max ha en slik familie. En dag kunne han ha et hjem hvor han følte fred slik han gjorde i Primær. Da han tenkte på dette, følte Max seg varm over hele seg.

Han rakte opp hånden. "Søster Rose", sa Max, "jeg tror den sangen er litt som en oppskrift. En oppskrift på en lykkelig familie."

"Du har rett", sa søster Rose. "Ingen familie er fullkommen. Men når vi prøver å ligne Jesus, kan vi hjelpe familien vår. Vi kan bidra til å gjøre hjemmet vårt til et fredfullt sted."

Max så på bildet av tempelet på veggen. Han visste at han kunne hjelpe familien sin nå ved å være som Jesus. Og selv om det var lenge til, gledet han seg til å få sin egen familie. Det gjorde ham glad å vite at han kunne være sammen med dem for evig. ●

Etter at han hadde vært på misjon, giftet Max seg i tempelet. Nå gjør han alltid sitt beste for å gjøre hjemmet sitt til et sted hvor folk kan føle seg elsket.

◆ Se *Kom, følg med meg* for Lære og pakter 121-123.

